

10. gr.

Iðgjaldakröfur skv. reglugerð þessari njóta forgangsréttar í þrotabú atvinnu-
rekenda skv. 1. og 4. tölulið 84. gr. laga nr. 3/1878 sbr. 1. gr. laga nr. 23/1979.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 9. gr. laga nr. 55 9. júní 1980 um starfskjör
launafólks og skyldutryggingu lífeyrisréttinda og öðlast þegar gildi.

Félagsmálaráðuneytið, 31. mars 1981.

Svavar Gestsson.

Hallgrímur Dalberg.

13. mars 1981.

Nr. 195.

L Ö G R E G L U S A M Þ Y K K T

fyrir Selfoskaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Uppbot eða óspektir mega ekki eiga sér stað á almannafæri. Ekki mega menn
þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferð eða til óþæginda fyrir
vegfarendur. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari er átt við götur,
vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almenningsafnota. Um
samkomuhús gildir ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri, þar á meðal við dyr verslana,
samkomuhúsa eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal raða sér
þannig, að þeir sem fyrstir koma fái fyrstir afgreiðslu. Við slík tækifæri skulu menn
í öllu haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur til
að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, né hafa í frammi hávaða eða móðgandi háttá-
lag, sem raskar allsherjarreglu eða ónáðar vegfarendur, eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturro manna, að óþörfu, og
enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum eða hafast
neitt það að sem veldur ónáði.

5. gr.

Á götum bæjarins eða þar sem hættu getur af stafað, má ekki renna sér á sleð-
um, eða hafa um hönd aðrar skemmtanir eða leiki, sem hindra umferð. Sömuléiðis
er bannað að hanga aftan í bifreiðum, eða öðrum farartækjum sem eru á ferð
um göturnar.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum í þéttbýli, nema á sérstökum
æfingarsvæðum, sem lögreglustjóri samþykkir.

Í þéttbýli má ekki kveikja í eldfimum efnum eða sprengiefnum. Þó getur lög-reglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkjagerðar má aðeins gera með sérstöku samþykki lög-reglustjóra, og ber bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannaferi eða í búningi, sem misbýður velsæmi eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslan-lega hegðun, t. d. með því að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, vera áberandi ölvaður eða með því að sýna þar af sér ósæmlegt látbrágð svo sem að fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Allir eru skyldir til að segja til nafns síns og heimilis þegar lögreglan krefst þess.

9. gr.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skipunum lögreglumanna. Ef nauðsyn ber til geta lögreglumenn krafði sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, en aðstoðarmenn eiga heimtingu á fullum bátum fyrir tjón, sem þeir kunna að bíða á fatnaði eða limum.

II. KAFLI

Umferð um Ölfusá.

10. gr.

Umferð skipa, háta og annarra vatnafarartækja er bönnuð á Ölfusá í lögsögu Selfoss nema til komi leyfi lögreglustjóra.

Veidibændum er þó heimil vegna veiða nauðsynleg umferð á öruggum bátum. Umferð á ís um Ölfusá er háð leyfi lögreglustjóra.

III. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

11. gr.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti nema hann hafi til þess leyfi slökkviliðsstjóra og vatnsveitustjóra.

12. gr.

Atvinnurekstur, sem valdið getur töfum á umferð er óheimill. Heimilt er að selja blöð og bæklinga á almannaferi. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannaferi aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrá, merki og annað þessu skylt.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá kl. 17.00 síðdegis til kl. 9.00 árdegis.

13. gr.

Á almannaferi má ekki leggja eða setja neitt það, er hindrar umferðina, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma. Að flutningi loknum skal vandlega hreinsa svæðið, sem notað var. Bifreiðar og vinnuvélar mega aldrei standa á götum eða vegum lengur en nauðsynlegt er til þess að fylla þær eða tæma, og aldrei mega þær standa á gangstéttum. Bæjarstjórn ákveður, í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum bifreiðar eða vinnuvélar megi standa og setur sérstakar reglur þar að lútandi.

14. gr.

Enginn má láta fyrir berast í húsum, lóðum, í garðhliðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða á lóðir án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda, né fara inn í hilyli í söluerindum.

15. gr.

Eigi má kasta á almannaferi hræjum, dauðum fiski, matarleifum, fiskúrgangi eða öðru slíku og ekki skilja neitt slíkt þar eftir. Eigi má heldur á þessum stöðum kasta né skilja eftir jarðefni, gler, plast, ösku, járnarusl, víra, bréf, ávaxtahýði, úrgangssalt, eða yfirleitt nokkuð það, þótt eigi sé hér talið sérstaklega, sem valdið getur óheilmæmi, óþrifnaði, tálmunum eða óprýði.

Enginn má fleygja sorpi eða öðrum óhreininum inn á lóð annars manns eða orsaka, að þetta berist inn á lóðina.

Hver, sem gerist sekur um slíkt, skal flytja óhreininum tafarlaust burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að aftra því, að óhreini berist af lóð hans á lóð annars manns.

16. gr.

Enginn má raska umferðarmannvirkjum bæjarins nema hann hafi til þess leyfi bæjaryfirvalda og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slíkt verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð gætt, að vegfarendur séu varaðir við farartálmunum með nægilega greinilegum ljósum er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess er hjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götur að nokkru eða öllu leyti, meðan á verki stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri eða bæjarstjórn eða bæði í sameiningu, látið ljúka verkinu eða setja götuna í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

17. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við, að það eða einhver hluti þess hrynji. Getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það innan tiltekins tíma eða endurbæta það svo, sem þörf gerist til að afstýra hættu. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

18. gr.

Þegar nýtt hús er byggt eða eldra hús er rífið og byggt upp að nokkru leyti, er eiganda eða þeim, sem sér um verkið, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar. Eigandi eða verktaki skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur til að forðast farartálma og hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur. Verkfæri og efni má ekki leggja frá sér á almannaferi, nema þar sem lögreglustjóri leyfir og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur.

Mold, mól, efnisleifar og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn færa burt, þegar húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða annað mannvirki eða það er tekið burt án þess að annað sé gert í staðinn. Er eiganda þá skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

19. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður, sem notaður er við húsasmíðar eða viðgerðir á húsum skal vera nægilega traustur. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvoitt eða þess konar, skulu vera nægilega traustir. Enda á steypustyrktarjárnri má ekki láta standa bera upp í loftið á húsgrunnum eða byggingum, þannig að börn eða aðrir geti hlotið skaða af.

20. gr.

Enginn má skemma, lýta eða óhreinka né á annan hátt spilla almenningseignum né eignum einstaklinga.

21. gr.

Enginn má skemma girðingar, né heldur klifra yfir þær eða upp þær. Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem þeir eru girtir eða ógirtir.

IV. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

22. gr.

Bæjarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur festa á hús til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað og endurnýja, ef á þarf að halda.

23. gr.

Bæjarstjórn ákveður, hvar festa skuli auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni svo mörg sem þurfa þykir. Auglýsingar um sýningar og skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda. Aðrar auglýsingar má festa upp með leyfi húsráðanda.

24. gr.

Eigi má hengja utan á hús vöruskápa, sjálfsala, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar, ef það veldur óþægindum á almannafæri að dómi lögreglunnar. Leyfi byggingarnefndar þarf til að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar.

25. gr.

Hlutaðeigendur skulu taka niður uppfestar auglýsingar, þegar þær hafa náð tilgangi sínum og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar. Enginn má rífa niður löglega uppfestar auglýsingar eða gera þær ólæsilegar á annan hátt.

V. KAFLI

Um veitingahús, samkomur og almennar skemmtanir.

26. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu eða leiktækjastofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfið, telji hann ástæðu til. Unglingar undir 18 ára aldri mega ekki koma inn á knattborðsstofu og er á ábyrgð knattborðsstofuhafa, ef út af er brugðið.

27. gr.

Allir staðir, þar sem rekin er almenn veitingasala og gististaðir fyrir almenning skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnar, og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingarnar.

Á öllum gisithúsum skal haldinn nákvæm gestaskrá.

28. gr.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, skemmtanir eða selur gistingu, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans, gistihúsi eða öðru húsnæði sem er á móti reglu og velsæmi. Skal hann sjá um að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, er lögreglustjóra eða heilbrigðisfulltrúa heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllum að gefinni viðvörun.

29. gr.

Unglingum yngri en 16 ára er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20.00 öðrum en sérstökum unglingskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum dansleikja er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds eða skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Hvers konar þjónusta við börn og unglinga eftir leyfilegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess, er þjónustuna veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin.

30. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust eða í góðgerðarskyni eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir.

31. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talið er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglu eða velsæmi. Ef brestur verður á þessu, er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu.

VI. KAFLI

Um dýrahald.

32. gr.

Hundahald er bannað á Selfossi. Undanþágur skulu aðeins veittar samkvæmt staðfestri samþykkt um hundahald í kaupstaðnum. Flækingshunda og hunda úr aðliggjandi sveitum, sem ekki eru í fylgd með eiganda eða umráðamanni, er lögreglumönnum heimilt að handsama og lóga þegar í stað.

Hundar, sem ráðast á menn eða skepnur, eru réttdræpir.

33. gr.

Hænsni eða aðra fugla má ekki hafa nema þeir séu í afgirtu svæði eða tryggri vörslu, svo að þeir geti ekki gert óskunda.

34. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfénað má ekki láta ganga lausan í kaupstaðnum, nema hann sé í öruggri girðingu, sem lögreglan tekur gilda, svo að ágangur á land eða lóðir annarra geti eigi hlotist af.

35. gr.

Búfénað, svo sem hesta, nautgripi og sauðfé, sem er látinn ganga laus í kaupstaðnum gagnstætt fyrirmælum samþykktar þessarar, skal handsama. Einnig mega þeir, sem fyrir ágangi verða, láta handsama ágangsfénað, en skýra skulu þeir lögreglunni frá því tafarlaust. Eigendum slíks fénaðar ber að greiða allan kostnað af handsömun þess og fóðrun og annan kostnað, sem af slíku leiðir, og má selja búfénaðinn á opinberu uppboði til lúkningar kostnaðinum, verði fénaðurinn ekki leystur út innan sólarhrings frá því eigandinn fékk vitneskju um handsömunina, eða ef ekki er vitað um eiganda, innan hæfilega langs tíma eftir að auglýsing um fénaðinn hefur verið birt. Einnig skal eigandi slíks búpenings bæta allt það tjón, er búpeningurinn hefur valdið. Ef ætla má, að sama skepnan valdi ítrekuðu tjóni á ræktunarlóðum í kaupstaðnum, skal lögreglunni skylt að sjá svo um, að hún verði send á afrétt á kostnað eiganda en lógað ef því verður ekki við komið eða skepnan leitar aftur til kaupstaðarins.

Jafnframt sæti eigendur eða umráðamenn ágangsfénaðar sektum, ef rekja má ágang búfjárins til vanrækslu þeirra.

36. gr.

Flækingsketti, sem enginn eigandi finnst að skulu lögreglumenn aflífa.

VII. KAFLI

Um umferð á götum o. fl.

37. gr.

Þeir, sem flytja vörur um götur bæjarins, skulu gæta þess vandlega, að flutningstæki séu þannig gerð, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu eða affermingu, skal sá er flytur eða flutningum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

VIII. KAFLI

Um umgengi.

38. gr.

Ökuhræði í bænum ákvarðast af almennum ákvæðum umferðarlaga.

39. gr.

Bannað er að setja upp girðingar, sem geta valdið vegfarendum hættu eða óþægindum, t. d. úr gaddavír eða öðrum slíkum efnum. Skylt er hús- og lóðareigendum að halda vel við girðingum umhverfis lóðir sínar og sjá um, að haldið sé hreinum portum og annarri óbyggðri lóð í kringum hús þeirra.

IX. KAFLI

Um refsingar, kostnað o. fl.

40. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum, ef ekki liggur þyngrri hegning að lögum. Ef kenna má yfirsjón er barn yngra en 14 ára drýgír, skorti á hæfilegri

umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna, auk sekta, í bæjarsjóð.

41. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem skylda hans er samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Bæjarsjóður greiðir kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum sem lögreglustjóri gerir til þess að hindra brot gegn samþykktinni, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

42. gr.

Bæjarsjóður greiðir allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og eigi verður krafist af öðrum.

43. gr.

Með þessari samþykkt eru úr gildi numin þau ákvæði í lögreglusamþykkt Árnesháls nr. 134 10. júlí 1939, sem eiga við um Selfoss, svo og öll önnur ákvæði, sem kunna að brjóta í bág við samþykkt þessa.

Lögreglusamþykkt þessi, sem bæjarstjórn Selfoss hefur samið og samþykkt samkv. lögum nr. 1 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 28. nóvember 1919, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 13. mars 1981.

Friðjón Þórðarson.

Ólafur W. Stefánsson.

S A M Þ Y K K T

um sorphreinsun í Stykkishólmi.

1. gr.

Stykkishólmsshreppur annast eða býður út alla sorphreinsun innan skipulagðra svæða sveitarfélagsins, samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar. Fer hún fram undir yfirstjórn sveitarstjórnar og með umsjón heilbrigðisnefndar Stykkishólms.

2. gr.

Sérhverjum húseiganda er skylt að haga sorpgeymslu og sorphirðingu samkvæmt ákvæðum þessarar samþykktar, fyrirmælum heilbrigðisnefndar, og samþykktum sveitarstjórnar Stykkishólms.

3. gr.

Við hverja húseign skal vera sorpgeymsla, gerð fyrir sorppoka. Sorppoka skal komið fyrir í grind eða skáp, sem sveitarfélagið hefur samþykkt.

Húseigendum ber að kosta uppsetningu og viðhald grinda og sorpskápa.

Sorpgeymslur skulu vera aðgengilegar fyrir sorphirðumenn og allur aðgangur að þeim og frágangur þeirra í fullu samræmi við ákvæði byggingarreglugerðar.